

Коллектив авторов

**Гербовник дворянских родов Царства
Польскаго**

Часть 2

УДК 93
ББК 63.3
К60

Коллектив авторов
К60 Гербовник дворянских родов Царства Польскаго: Часть 2 / Коллектив авторов – М.: Книга по Требованию, 2023. – 242 с.

ISBN 978-5-517-93796-4

Положением о дворянстве в Царстве Польском, высочайше утвержденном 25 июня 1836 г., а также в соответствии с 65-й статьей этого Положения, составление Гербовника польского дворянства было возложено на Герольдию. В результате кропотливой и длительной работы к 1850 году было разработано и описано 135 гербов, относящихся к 389 польским фамилиям. Все польское дворянство было распределено на три части: титулованные дворянские семьи, фамилии, получившие дворянство до 1836 года и, наконец, причисленные к благородному сословию семьи после 1836 года. Среди польской знати особо выделены два княжеских и свыше ста графских родов. Текст описаний опубликован одновременно на русском и польском языках. Репринтное издание по технологии print-on-demand с оригинала 1853 года

ISBN 978-5-517-93796-4

© Издание на русском языке, оформление
«YOYO Media», 2023
© Издание на русском языке, оцифровка,
«Книга по Требованию», 2023

Эта книга является репринтом оригинала, который мы создали специально для Вас, используя запатентованные технологии производства репринтных книг и печати по требованию.

Сначала мы отсканировали каждую страницу оригинала этой редкой книги на профессиональном оборудовании. Затем с помощью специально разработанных программ мы произвели очистку изображения от пятен, клякс, перегибов и попытались отбелить и выровнять каждую страницу книги. К сожалению, некоторые страницы нельзя вернуть в изначальное состояние, и если их было трудно читать в оригинале, то даже при цифровой реставрации их невозможно улучшить.

Разумеется, автоматизированная программная обработка репринтных книг – не самое лучшее решение для восстановления текста в его первоизданном виде, однако, наша цель – вернуть читателю точную копию книги, которой может быть несколько веков.

Поэтому мы предупреждаем о возможных погрешностях восстановленного репринтного издания. В издании могут отсутствовать одна или несколько страниц текста, могут встретиться невыводимые пятна и кляксы, надписи на полях или подчеркивания в тексте, нечитаемые фрагменты текста или загибы страниц. Покупать или не покупать подобные издания – решать Вам, мы же делаем все возможное, чтобы редкие и ценные книги, еще недавно утраченные и несправедливо забытые, вновь стали доступными для всех читателей.

ГЕРБЪ

ГРАФОВЪ

ЛЕДУХОВСКИХЪ.

Въ щитъ съ графскою короною, въ голубомъ полѣ, три золотые кавалерскіе креста, ко внутренней сторонѣ золотого

HERB

HRABIÓW

LEDÓCHOWSKICH.

Na tarczy z koroną hrabiowską, w polu niebieskiem trzy krzyże kawalerskie złote, na wewnętrznym brzegu takież

кольца прикрѣпленные, въ видѣ треугольника, два снизу, а одинъ сверху. Надъ графскою короною шлемъ дворянскою короною увѣнчанный, съ золотыми рѣшетками и золотою же медалью на цѣпи. Въ наверхъ шлема вооруженная, согнутая въ локтѣ рука, съ обнаженнымъ мечемъ, вправо. Наметь голубой съ золотымъ подбоемъ. Въ опорахъ два рыцаря въ бронѣ, съ поднятыми забралами, подбоченившіеся руками ко верхней сторонѣ.

Родъ Графовъ Ледуховскихъ, принадлежа къ стариннымъ Польскимъ дворянамъ, гербъ Шалава употреблявшимъ, происходитъ отъ Антона Ледуховскаго, котораго Императоръ Римскій Король Галиціи и Лодомеріи Францъ II, грамотою 1800 года, возвелъ въ Графское достоинство, съ присоединеніемъ къ фамильному гербу его украшеній, новому достоинству соответственныхъ.

obręczy w trójkąt osadzone, z tych dwa od dołu a jeden od góry. Nad koroną hrabiowską, hełm szlachecką koroną ozdobioną, z kratkami złotymi i takimże medalionem na łańcuchu zawieszonym; w szczycie hełmu ręka zbrojna w łokciu zgięta, z mieczem do cięcia w prawo. Labry niebieskie złotem podszyte. W pobocznicach dwaj rycerze w zbroi, z otwartemi przyłbicami, rękami na zewnątrz pod boki podparci.

Rodzina Hrabiów Ledóchowskich, należy do dawnéj szlachty Polskiej herbu Szalawa używającéj. Z niéj pochodził Antoni Ledóchowski, którego Cesarz Rzymski Król Galicyi i Lodomeryi Franciszek II, wyniósł do godności hrabiowskiej dyplomem z roku 1800, dodając mu do pierwotnego herbu ozdoby, téj nowéj godności odpowiednie.

ГЕРБЪ
ГРАФОВЪ
ЛЮБЪНЕЦКИХЪ.

Въ щитъ разчетверенномъ, съ золотою окраиною и графскою короною, въ первомъ полѣ, красномъ, серебряная роза, изъ-подъ которой выходятъ три серебряные же рѣзца, два концами вверхъ, а третее внизъ; во второмъ, голубомъ, золотой кавалерскій крестъ, полуокруженный снизу серебряною подковою; — въ третьемъ, красномъ, серебряная повязка, связанная въ кольцо, съ концами внизъ обращенными; — въ четвертомъ же, наполь раздѣленномъ, въ правой, красной половинѣ, буй-

HERB
HRABIÓW
LUBIENIECKICH.

Na tarczy przeciwiertowanej, ze skrajem złotym i koroną hrabiowską, w pierwszém polu czerwonym, z pod róży srebrnej wychodzą trzy takież kroje, w koło jeden za drugim, dwa końcami w górę, a trzeci na dół, — w drugim niebieskim, złoty krzyż kawalerski, w środku srebrnej podkowy barkiem na dół przewróconej, — w trzecim czerwonym, srebrna opaska w koło związana, z końcami na dół spadającymi; — w czwartém zaś polu dwudzielném: w prawej połowie w polu czerwonym, róg bawoli,

воловый рогъ, а въ лѣвой, серебряной, оленій рогъ вѣтвями влѣво. Надъ графскою короною, четыре шлема дворянскими коронами увѣнчанные, съ золотыми рѣшетками и такими же на цѣпи медалями, два правые обращенные къ двумъ лѣвымъ. Въ наверхъ перваго шлема, между двухъ оленьихъ роговъ, выходящая дѣва въ алой одеждѣ, съ бѣлою на головѣ повязкою, руками держащаяся за рога;— въ наверхъ втораго, пять строусовыхъ перьевъ, изъ конхъ первое, третее и пятое красныя;— въ наверхъ третьяго, ястребъ вправо, держащій въ когтяхъ правой ноги такую же съ крестомъ подкову, какая во второмъ полѣ щита;— въ наверхъ же четвертаго, съ правой стороны буйволовый рогъ, а съ лѣвой оленій. Наметь отъ перваго, втораго и четвертаго шлема красный, отъ третьяго же голубой, всѣ подложенныя серебромъ. Въ опорахъ два грифа взвившіеся на щитъ, въ половину, накрестъ, серебряныя и красныя.

Дворянскій родъ изъ-Любѣнца Любѣнецкихъ, герба Роля, поселился первоначально въ Воеводство Брже-

а в lewéj w polu srebrném róg jeleni sękami w lewo. Nad koroną hrabiowską, cztery hełmy szlacheckimi koronami ozdobione, ze złotemi kratkami i takimiż medalionami, na łańcuchach zawieszonemi; dwa prawe ku dwóm lewym zwrócone. W szczycie piérwszego hełmu, między dwoma rogami jeleniemi, wychodzi panna w czerwonej szacie, z białą przepaską na głowie, rękami tychże rogów trzymająca się; w szczycie drugiego, pięć piór strusich, z których pierwsze, trzecie i piąte, czerwone;— w szczycie trzeciego hełmu, jastrząb w prawo, trzymający w szponach prawej nogi taką samą podkową z krzyżem, jak w drugiem polu tarczy; w szczycie, czwartego hełmu, z prawej strony wychodzi róg bawoli, a z lewéj róg jeleni. Labry piérwszego, drugiego i czwartego hełmu czerwone, trzeciego zaś niebieskie,— jedne i drugie srebrem podszyte. W pobocznicach dwa gryfy na tarczę wspięte, w połowie na krzyż srebrne i czerwone.

Rodzina szlachecka z Lubieńca Lubienieckich herbu Rola, w dawném Województwie Brzesko-Kujawskiem

ско-Кувяскомъ. Происходящимъ изъ онаго: Кастану, Августу и Ивану-Канту Любѣнцкимъ Императоръ Римскій Король Галиціи и Лодомеріи Іосифъ II пожаловалъ въ 1783 году грамоту на Графское достоинство, съ измѣненіемъ родового ихъ герба.

osiadła. Z niej pochodzącym: Kajetanowi, Augustynowi i Janowi Kan-temu Lubienieckim, Cesarz Rzymski, Król Galicyi i Lodomeryi Józef II, w roku 1783 tytuł Hrabiów nadał; i dyplom na tę godność ze zmianą herbu dawnego, tymże udzielił.

ГЕРБЪ
ГРАФОВЪ
ЛОСЕИ.

Въ щитѣ съ графскою короною, въ голубомъ полѣ, на ребрѣ серебряной подковы, золотой кавалерскій крестъ, и по такому же кресту у каждаго шипа, наось вверхъ выходящему. Надъ графскою короною

HERB
HRABIÓW
ŁOSIÓW.

Na tarczy z koroną hrabiowską, w polu niebieskiem, na bar-ku srebrnej podkowy, krzyż złoty kawalerski i także dwa krzyże u dołu z ocelów podkowy skośnie ku górze, na zewnątrz wychodzące. Nad koroną hrabiowską hełm

шлемъ, дворянскою короною увѣнчанный, съ золотыми рѣшетками и золотою же на цѣпи медалью. Въ наверхъ шлема правое коршунье крыло, проткнутое стрѣлою вправо. Наметь голубой, справа серебромъ, а слева золотомъ подложенный.

Старинный дворянскій родъ изъ Гроткова Лосей, герба Домброва, водворился въ разныхъ частяхъ края и особенно въ прежнемъ Воеводствѣ Русскомъ. Происходящіе изъ сего рода Михаилъ, Мавркій, Осипъ, Францискъ и Феліксъ изъ Гроткова Лосей возведены въ Графское достоинство Императоромъ Римскимъ Королемъ Галиціи и Лодомеріи Францомъ II въ 1789 году, и пожалованы грамотою, съ присовокупленіемъ къ родовому ихъ гербу украшеній, свойственныхъ новому достоинству.

szlachecką koroną ozdobiony, z kratkami złotymi i takimże medalionem na łańcuchu zawieszonym. W szczycie tego hełmu, skrzydło sępie prawe, strzałą w prawo przeszyte. Labry niebieskie, prawe srebrem a lewe złotem podszyte.

Starożytna rodzina szlachecka z Grodkowa Łosiów herbu Dąbrowa, w różnych częściach kraju, a mianowicie w dawném Województwie Ruskim osiadła. Z téj pochodzący: Michał, Maurycy, Józef, Franciszek i Feliks z Grodkowa Łosiowie, do godności hrabiowskiej w roku 1789 wyniesieni zostali, przez Cesarza Rzymskiego, Króla Galicyi i Lodomeryi Franciszka II, i dyplom z dodaniem do pierwotnego herbu ozdób, nowej godności odpowiednich otrzymali.

**ГЕРБЪ
ГРАФОВЪ
ЛУБИНСКИХЪ.**

**HERB
HRABIÓW
ŁUBIENSKICH.**

Въ нѣмецкомъ разчетверенномъ щитѣ, съ золотою окраиною и графскою короною, накинута щитокъ съ золотою же окраиною; на немъ въ серебряномъ полѣ зубря голова, проткнутая мечемъ на косъ отъ праваго угла къ лѣвому боку. Въ главныхъ поляхъ щита: въ первомъ, красномъ, бѣлая овца вправо; во второмъ, голубомъ, такая же какъ въ щиткѣ зубря голова; въ третьемъ, золотомъ, вооруженный всадникъ на бѣ-

На tarczę niemiecką przeczwiertowaną, ze skrajem złotym i koroną hrabiowską, rzucona mniejsza tarcza takżе ze skrajem złotym; na którѣj w polu srebrnymъ głowa żubra, skośnie od prawego ku lewemu mieczem przebita. W polach głównej tarczy: w pierwszymъ czerwonymъ, owca biała w prawo, w drugimъ niebieskimъ, takżе głowa żubra, jak w środkowej tarczy, w trzecimъ złotymъ, pogoń czyli rycerz w zbroi na białymъ koniu w pra-

ломъ конь, вправо; а въ четвертомъ, зеленомъ, на красной полосѣ три золотыя розы; надъ полосою олень наискось вверхъ бѣгущій, и такой же олень подъ нею. Въ наверхъ вооруженная рука выходящая изъ короны, съ обнаженнымъ мечемъ, вправо. Въ опорахъ два вооруженные рыцаря, въ шлемахъ украшенныхъ четырьмя строусовыми перьями, голубыми, бѣлыми, красными и черными, опирающиеся на копья къ наружной сторонѣ.

Родъ Графовъ Лубицкихъ, принадлежащій къ прежнимъ Польскимъ дворянамъ герба Помячъ, ведетъ начало отъ Феликса Лубявскаго, Старосты Накельскаго, который возведенъ въ Графское достоинство Королемъ Прускимъ Фридрихомъ-Вильгельмомъ, и пожалованъ на оное грамотою 1798 года, пзмѣнившею фамильный гербъ его по вышензображенному рисунку.

wo; а w czwartém zieloném, na wstędze czerwonej od prawego ku lewemu, trzy złote róże; nad wstęgą jeleni skośnie w górę biegnący i takiż sam jeleni pod wstęgą. W szczycie ręka zbrojna z korony hrabiowskiej wychodząca, z pałaszem do cięcia w prawo. W pobocznicach, dwaj rycerze w zbroi i w hełmach, czterema strusimi piórami niebieskimi, białymi, czerwonymi i czarnymi ozdobionych, na kopijach od zewnętrznej strony oparci.

Rodzina Hrabów Łubieńskich, pochodzi z dawniej szlachty Polskiej herbu Pomian używającej, i bierze początek od Feliksa Łubieńskiego, Starosty Nakielskiego, którego do godności hrabiowskiej wyniósł Król Pruski Fryderyk Wilhelm, dyplomem z roku 1798, zmieniając mu zarazem herb pierwotny w sposób powyżej opisany.

ГЕРБЪ
ГРАФОВЪ
МАЛАХОВСКИХЪ.

Въ щитъ съ золотою окраиною и графскою короною, посредствомъ двухъ продольныхъ и трехъ поперечныхъ чертъ на двѣнадцать равныхъ полей раздѣленномъ, въ первомъ полѣ, въ верхней красной половинѣ серебряное копейцо, а въ нижней, золотой, хвостъ черный, орлиный; во второмъ, красномъ полѣ, бѣлый баранъ вправо, на муравѣ; въ третьемъ, красномъ же, три меча воткнутые въ зеленое яблоко; въ четвертомъ, красномъ, серебряная рѣка на-

HERB
HRABIÓW
MAŁACHOWSKICH.

Na tarczy ze skrajem złotym i koroną hrabiowską, przez dwukrotne rozłupanie i trzykrotne ścięcie, na dwanaście pól głównych podzielonej: w piérwszém, w górnej połowie czerwonej żelaziec srebrny, w dolnej zaś złotej, ogon czarny orli; w drugim polu czerwonym, baran biały w prawo na murawie; w trzecim także czerwonym, trzy miecze w jabłku zielonym utkwione; w czwartém czerwonym, rzeka srebrna skośnie ku lewemu płynąca, na początku której nad

кось къ лѣвому боку щита текущая, съ золотымъ крестомъ на берегу, у ея истока; въ пятомъ, красномъ же, бѣлая повязка, съ концами внизъ обращенными; въ шестомъ, красномъ, серебряная рѣка косвенно къ лѣвому боку текущая; въ седьмомъ, красномъ же, серебряный знакъ, похожій на польскую букву W; въ осьмомъ, красномъ же, бѣлая роза; въ девятомъ, голубомъ, три подковы, ребромъ къ срединѣ, изъ конхъ въ нижнюю воткнуть мечъ; въ десятомъ, красномъ, серебряный двойной крестъ оканчивающійся къ верху стрѣлою; въ одиннадцатомъ, красномъ же, топоръ остреемъ вправо; а въ двѣнадцатомъ, красномъ, полуторный серебряный крестъ.

Надъ графскою короною три шлема, средній прямо, а крайніе къ нему въ полъборота, всѣ увѣнчанные дворянскими коронами съ золотыми рѣшетками и такими же медалями на цѣпи. Въ наверхъ средняго шлема выходитъ два въ красной одеждѣ, съ бѣлою на головѣ повязкою, между двухъ оленьихъ роговъ, за которые она держится руками; въ наверхьяхъ крайнихъ шлемовъ по три строусовыя пе-

brzegiem krzyż złoty; w piątym polu sercowém podobnież czerwонém, opaska biała z końcami na dół spadającemi; w szóstym czerwонém, srebrna rzeka skośnie ku lewemu płynąca; w siódmym czerwонém, znak srebrny do litery polskiej W podobny;— w ósmym także czerwонém, róża biała; w dziewiątym niebieskim, trzy podkowy barkami do środka. na dolnej utkwiony miecz: w dziesiątym czerwонém, krzyż srebrny podwójny u góry strzałą zakończony; w jedenastym czerwонém, topor ostrzem w prawo; a w dwunastym czerwонém, krzyż półtoraczny srebrny.

Nad koroną hrabiowską trzy hełmy, środkowy wprost, a skrajne ku niemu zwrócone, wszystkie koronami szlacheckimi ozdobione, ze złotymi kratkami i takimiż medalionami na łańcuchach zawieszonemi. W szczycie środkowego hełmu, wychodzi panna w czerwonej szacie z przepaską białą na głowie, między dwoma rogami jeleniami, i tych się rękami trzymająca; w szczytach skrajnych heł-